№ 102. Czwartek 3. Maja 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. Namiestnictwo na wniosek gminy miasta Mikołajowa nadało zacząwszy od roku szkolnego $186^5/_6$ uczniom klasy II. Janowi *Jednorogowi* w Lwowskiem II. gimnazyum wyższem i Janowi *Wywiarskiemu* w Lwowskiem gimnazyum Franciszka Józefa, stypendya w rocznej kwocie 50 złr. w. a. z fundacyi miasta Mikołajowa.

Lwów, 21. kwietnia 1866.

Gmina szlachecka i rustykalna *Dobra* w obwodzie sanockim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy, dom pod Nr. 113 przeznaczony na szkołę rozszerzyć przez przybudowanie izby szkolnej, wystawić stajnię i komorę na drzewo i te budynki utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne i mieć staranie o utrzymanie szkoły w ochędóstwie, ogród przy szkole rozległości 100 sążni kwadr. przeznaczony na użytek nauczyciela ogradzać i nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 116 złr. w. a. w gotowiznie z dodatkiem 20 mierzyc zboża w ziarnie, w ten sposób, że gmina szlachecka dawać będzie 70 złr. i 13 mierzyc zboża, a gmina rustykalna 46 złr. i 7 mierzyc zboża.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o podniesienie oświaty ludu wiejskiego, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 21. kwietnia 1866.

Wiedeń, 29. kwietnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 45. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 10. kwietnia 1866, względem rozszerzenia atrybucyi pobocznego urzędu celnego I. klasy w Cervignano. Ważne dla wszystkich krajów koronnych.

Nr. 46. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 20. kwietnia 1866, względem upoważnienia pobocznych urzędów celnych II. klasy w Moldau, w Grünwald i Zinnwald w Czechach do manipulacyi celnej z zastrzeżeniem zwrotu opłaty przy wywozie piwa.

Nr. 47. Ustawa z 24. kwietnia 1866, względem dostarczenia funduszów na pokrycie zobowiązań państwa w roku 1866. Ważne w całem państwie.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najłaskawiej pensyonowanego prezydenta wyższego sądu krajowego *Józefa Bakescha*, jako komandora ces. austryackiego orderu Leopolda odpowiednio statutom tego orderu do stanu baronów Cesarstwa austryackiego.

Stan znajdujących się w obiegu drobnych pieniędzy papierowych.

Ogólna kwota drobnych pieniędzy papierowych, która znajdowała się w obiegu z końcem marca 1866, wynosiła 2,323.631 złr. wal. austr.

Wiedeń, 29. kwietnia 1866.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 3. maja.

Urzędowa gazeta pragska podaje telegram prywatny z Wiednia z 28. z. m. tej treści: Pomimo zaprzeczenia „Constitutionnela" posiadają tutaj autentyczne dowody, że istnieje traktat prusko-włoski a zbrojenie odbywa się ciągle. Z tego powodu potrzebne są środki obronne. Pogłoski o kongresie są bezzasadne.

„Const. österr. Ztg." skonstatowała w onegdajszym już numerze, iż nie nadeszło do Wiednia żadne pismo Cesarza Francuzów zaręczające, iż Włochy Austryi zaczepiać nie będą. W wczorajszym numerze dziennik ten oświadcza z najzupełniejszą pewnością, iż równie i pogłoski o przyjęciu rękojmi przez rząd francuzki zupełnie są bezzasadne.

Dziennik jeden wiedeński donosił, że Austrya ma zamiar odwołania posła swego z Berlina i wystosowania do Włoch i Prus stanowczego wezwania do powrotu na stopę pokojową. „Constit. österr. Ztg." zapewnia z wiarogodnego źródła, iż doniesienie to żadnej nie ma podstawy.

Okólnik jenerała Lamarmory do reprezentantów dyplomatycznych Włoch za granicą potwierdza postanowienie rządu Króla Wiktora Emanuela, wystawiać silne swe uzbrajania, jakoby postawą Austryi wywołane. W stanie zupełnego pokoju, mówi depesza, Włochy stały się celem gróźb Austryi. W Austryi dobrze wiedzą, jak sądzić o podobnych frazesach, wiedzą, iż frazesa te są prostem przekręcaniem prawdziwego stanu rzeczy. Nie potrzeba się odwoływać jeno na świadectwo dziennikarstwa włoskiego, zwłaszcza półurzędowego, ażeby dowieść, iż Włochy to najpierw zbroić się poczynały, że zbrojenia te nie tylko dla tego, że niczem nie były wywołane ale i dla tego, że miały cechę czysto militarną, wyraźnie były w celu zaczepki dokonane. Czyż mamy powtarzać to, co tak często już powiedziano? Rząd austryacki nie ma większego życzenia nad utrzymanie pokoju, ani pomyślał, ani myśleć mógł o zaczepieniu Włoch. Na najbardziej wyzywające oświadczenie rządu włoskiego, na mowy w izbach, na agitacye dzienników i stowarzyszeń, rząd austryacki odpowiadał najzupełniejszem spokojem i cierpliwością. Dopiero jak miał w ręku niezbite dowody o gwałtownych wojennych usiłowaniach rządu w Florencyi, rząd austryacki poczuł się do obowiązku pomyślenia z swej strony o środkach, któreby obronę możliwą czyniły. Szło mu jednak tylko o obronę i nic więcej. Czyż był kiedy stosunek jaśniejszy i czyliż kiedy zaczepiano niesprawiedliwiej politykę państwa, które się zawsze trzyma granic własnych, które ani w jednym punkcie nie przekroczyło granic ani przekroczyć nie zamyślało, jakie na niego wkłada obowiązek własnego utrzymania się, obowiązek obrony?

„Journal de Bruxelles", który w swoim czasie mógł najpierwszy ogłosić traktat gasteinski, podaje teraz pruski projekt reformy, obejmujący następujących 7 punktów: 1) Zwołany będzie parlament na podstawie prawa powszechnego głosowania, ale z pewnemi warunkami co do obieralności deputowanych. 2) Ustanowiona będzie władza wykonawcza, w której tylko Austrya, Prusy i Bawarya otrzymują wpływ przeważny. 3) Niemcy podzielone będą na 3 grupy, które tworzyć będą Austrya, Prusy i Bawarya. 4) Prusy i Bawarya otrzymają naczelną komendę nad siłami państw obudwu ostatnich grup. Prusy obejmą naczelne dowództwo nad flotą związkową, która będzie niezwłocznie utworzona. 5) Związek przestaje gwarantować posiadłości austryackie i zawarta będzie w tym względzie poźniejsza umowa. 6) Parlamentowi przyznane będzie wotum co do subsydyów na armię i marynarkę, i co do ustaw rozciągających się na cały związek. 7) Nakoniec obejmą zarząd dyplomatyczny wyłącznie Prusy, które znowu pozostawiają pojedyńczym państwom prawo mianowania swoich konzulów. — „France" powiada o tym projekcie, że zmierza on widocznie do zupełnego zniszczenia wpływu Austryi w Niemczech, i to zdanie dziennika całkiem bezparcyalnego jest najlepszą krytyką projektu p. Bismarka.

W Anglii bil reformy głównie jeszcze umysły zajmuje. Na posiedzeniu izby niższej z dn. 30. kwietnia p. Gladstone oświadczył, iż ponieważ rozszerzenie prawa wyboru w zasadzie przyjęte zostało, przeto w poniedziałek wniesione będą bile reformy dla Szkocyi i dla Irlandyi, oraz bil względem repartycyi wyborów.

W Paryżu odbyła się w dniu 30. kwietnia rada ministrów. „La Presse" mniema, iż przedmiotem narady były propozycye księcia Metternicha względem jednoczesnego rozbrojenia się Austryi i Włoch.

„Constitutionnel" z dnia 1. maja zamieścił artykuł z podpisem p. Limayraca, w którym dowodzi, iż jeżeli wojna wybuchnie, Francya za to nie będzie odpowiedzialną. Artykuł ten kończy się następującemi słowy: Zatargi przybrały smutne rozmiary, wojna dotąd jednak nie jest wypowiedziana. Nie znikły jeszcze oznaki zatrwożenia i wahania się każdej strony przed straszną odpowiedzialnością pierwszej zaczepki. Jeden drugiego obwinia, każdy się zbroi, a raczej każdy sądzi się zagrożonym, lecz nikt jeszcze nie postanowił rozpocząć kroki nieprzyjacielskie. Taka sytuacya nie wyklucza jeszcze rad i transakcyj, lecz jeżeli wojna wybuchnie, na Francyi żadna odpowiedzialność ciężyć nie będzie. Francya nie jest w idei wojny ani angażowana, ani też w niej skompromitowana, Francya zostaje zupełnie neutralną, ażeby sobie zachować wszelką wolność działania, i żaden przypadek nie prowadzi Francyi przeciwko jej woli.

Z Bukaresztu donoszą, iż członkowie dotąd do izby deputowanych wybrani, należą po większej części do stronnictwa liberalnych Bojarów.

Minister spraw wewnętrznych oznajmił urzędownie, iż deputacya do wybranego Księcia Karola już wyjechała, że nie ulega żadnej wątpliwości, iż Książę wybór przyjmuje, i że mocarstwa gwarantujące sankcyi swej nie odmówią.

Ażeby przyspieszyć subskrybcye na pożyczkę narodową, rząd wybrał komitet z bankierów i znaczniejszych obywateli w Bukareszcie u którego to komitetu wyłożone będą do podpisu listy subskrybcyjne.

Jeneralny prokurator żąda od sądu kasacyjnego skazania metropolity mołdawskiego za zdradę główną, której dopuścić się miał jako urzędnik publiczny.

Z Egiptu donoszą, iż Wicekról w dniu 30. kwietnia odpłynął z Alexandryi do Konstantynopola.

Monarchia Austryacka.

Kraków, 1. maja. *(Wypuszczeni z niewoli rosyjskiej.) Krak. Ztg.* pisze: Następujący poddani austryaccy wypuszczeni z niewoli rosyjskiej, odstawieni zostali dn. 23. z. m. do c. k. urzędu powiatowego w Jaworzniu i odesłani do przynależnych władz:

1. *Starkel Władysław*, 24 l., praktykant gospodarstwa wiejskiego, z Tarnowa.
2. *Keller Józef*, 26 l., pomocnik domokrążcy z Benitz w komitacie Thurotzkim w Węgrzech.

Wiedeń, 1. maja. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przybył wczoraj z Schönbrunnu do Wiednia o godz. wpół do 9. przed południem i przed powszechnemi audyencyami przyjmował pp. ministrów hr. Belcredi, hr. Mensdorffa i Francka. W ciągu audyencyi Najjaś. Pan przyjmował wielu oficerów, którzy składali podziękowanie za awans.

W c. k. kościele parafialnym burgu odbyło się wczoraj nabożeństwo żałobne za duszę J. C. M. ś. p. Arcyksięcia Karola zmarłego dn. 30. kwietnia 1847, na którem znajdowali się Ich C. M. Arcyksiążęta Albrecht i Wilhelm. J. M. Cesarzowa Karolina Augusta zwiedzał przedwczoraj klasztor Siostr miłosierdzia w Margarethen.

Książę Alexander Heski ma objąć dowództwo we Włoszech i z tego powodu jak utrzymują przybył na dwór cesarski.

U Jego Excel. ministra spraw zewnętrznych hr. Mensdorffa był przedwczoraj świetny wieczór, na którym znajdowali się pp. ministrowie, ciało dyplomatyczne itd., ogółem około 170 osób. — Przedwczoraj przybyli tu z Konstantynopola Kemal Effendi, poseł turecki, Vay Bej, radzca legacyi, Kemal Bej, attaché, Achmet Effendi, attaché, Badhid Effendi, sekretarz poselstwa, i byli przyjmowani przez posła tureckiego. Minister spraw zagranicznych hr. Mensdorff przyjmował przedwczoraj w południe posła francuskiego księcia Grammont i miał z nim dłuższą konferencyę, a następnie przyjmował posła pruskiego barona Werthera.

Jego c. k. Apost. Mość raczył ze względu na zwiększoną utworzeniem polowych zakładów sanitarnych potrzebę lekarzy polowych dla uzyskania potrzebnej liczby lekarzów cywilnych i chirurgów częścią do umieszczenia ich jako c. k. lekarzy polowych na systemizowanych posadach wyższych i niższych lekarzy, częścią zaś do czasowego pełnienia służby lekarskiej w stałych szpitalach wojskowych za dyetami, zezwolić najłaskawiej co następuje:

1) Doktorowie medycyny i chirurgii będą niezwłocznie umieszczeni jako rzeczywiści nadlekarze z uwolnieniem od przepisanej trzymiesięcznej praktyki, jeżli dopełnią wszelkich innych warunków przyjęcia.

2) Jeżli doktorowie medycyny i chirurgii chcą wstąpić tylko na czas potrzeby jako nadlekarze, odstąpi się od przepisanego najwyższego wieku 32 lat.

3) Jeżli doktorowie medycyny i chirurgii są żonaci, muszą w razie żądania stałego umieszczenia zabezpieczyć pupilarnie systemizowaną kaucyę małżeństwa, lub też w razie wstąpienia tylko na czas potrzeby przedłożyć rewersa swoich żon względem zrzeczenia się pensyi.

4) Lekarze, którzy są tylko doktorami medycyny, będą jako prowizoryczni nadlekarze umieszczeni przy szpitalach polowych, ale muszą, jeżli są żonaci, złożyć rewersa swoich żon względem zrzeczenia się pensyi.

5) Co do chirurgów, którzy posiadają dyplom magistra lub patrona chirurgii, potrzebne są do ich umieszczenia jako niższych lekarzy, również przytoczone pod 1), 2) i 3) warunki.

6) Nowo wstępujący ze stanu cywilnego lekarze polowi otrzymają przy umieszczeniu swem gratyfikacye, a mianowicie: nadlekarze 200 złr., a niżsi lekarze 140 złr. w. a.

Oprócz tego będą im wypłacone odpowiednie ich nowej szarży dodatki na ekwipunek, jeżli przydzieleni będą do służby przy zmobilizowanem wojsku lub zakładzie.

7) Dalej będą lekarze cywilni i chirurgowie używani w szpitalach pokojowych za dyetami po pięć — względnie trzy złr. w. a., i przyzwolone im będzie prócz tego pomieszkanie, przepisane dla wyższych i niższych lekarzy, jako też wynagrodzenie kosztów podróży na miejsce umieszczenia i napowrót; nakoniec, jeżliby mieli postradać życie przy pełnieniu służby szpitalnej, będzie ich wdowom i sierotom zapewniony dar z łaski.

8) Cywilni lekarze i chirurgowie, którzy przy wojskach lub zakładach w polu służbie się poświęcają, mają być przy nadawaniu cywilnych posad rządowych w zawodzie medycynalnym szczególnie uwzględniani.

Tem samem najwyższem postanowieniem raczył Jego c. k. Apost. Mość najłaskawiej zezwolić dalej, ażeby w razie potrzeby także cywilni aptekarze zarówno z chirurgami używani byli za dyetami po trzy złr. w. a. dziennie, z pomieszkaniem i wynagrodzeniem kosztów podróży.

Lekarze cywilni i chirurgowie, którzy chcą być użyci w jednym lub drugim charakterze, mają z załączeniem swoich dyplomów i innych dokumentów przyjęcia zgłosić się albo do 14go oddziału c. k. ministerstwa wojny, albo też do 5tych oddziałów przynależnych c. k. jeneralnych komend wojskowych.

Aptekarze cywilni mają przedkładać podania swoje dyrekcyi wojskowego zarządu medykamentów w Wiedniu, albo też wojskowym zakładom aptecznym w krajach koronnych.

O normalium pensyjnem, które wkrótce Jego Ces. Mości do sankcyi złożone być ma, a które sprawę dla stanu urzędników bardzo ważną załatwi w sposób nader zadowalniający, donosza co następuje: Najdłuższy czas służby ku otrzymaniu całkowitej pensyi wynosić ma jak dotąd 40 lat. Pensya za czas służby krótszej wyznaczona być ma w ułamkach $^{1}/_{24}$ całkowitej pensyi; tak, iż po 25letniej służbie wynosić będzie $^{12}/_{24}$, po 30letniej $^{16}/_{24}$, po 35letniej $^{20}/_{24}$, a po 40letniej całość czyli $^{24}/_{24}$. Że zaś pierwsza pozycya po 10letniej służbie pozostać ma przy $^{1}/_{3}$ części pensyi, a zatem według powyższego obliczenia przypada po 24 latach połowa, po 30 latach $^{2}/_{3}$, po 35 latach $^{5}/_{6}$, a po 40 latach cała pensya. Przyszłe normalium pensyjne będzie więc miało szemat następujący: Po 10 latach $^{8}/_{24} = {}^{1}/_{3}$, po 25 latach $^{12}/_{24} = {}^{1}/_{2}$, po 30 latach $^{16}/_{24} = {}^{2}/_{3}$, po 35 latach $^{20}/_{24} = {}^{5}/_{6}$, a po 40 latach $^{24}/_{24} =$ całość. Nowe to normalium usunie wiele dotychczasowych niedogodności.

Reprezentacye powiatowe w Czechach wszedzie już zaprowadzone zostały. Teraz donoszą, że urząd powiatowy w Patzau oddał tamtejszej reprezentacyi powiatowej fundusz powiatowy w wysokości 3116 złr. 22 c., oraz drogę powiatową długości 27.882 sążni do własnego zarządu.

Wiadomo już, że izba handlowo przemysłowa w Pradze postanowiła wystosować do ministeryum handlu podanie przeciwko odjęciu izbom handlowo-przemysłowym prawa wysełania reprezentantów na sejm, zaczem sejm czeski przemawiał. Podanie to, na 12 arkuszach spisane, broni energicznie praw stanu handlowego i przemysłowego do własnej reprezentacyi w sejmie krajowym. Odwołując się do stosunków przemysłowych kraju w historycznym ich rozwoju, do znaczenia przemysłu w Czechach, składając mnóstwo dat statystycznych, izba konkluduje prośbę, iżby minister handlu postarał się, ażeby życzenia sejmu czeskiego względem stosunku głosów grupy drugiej do trzeciej, tudzież względem reprezentacyi izb handlowych w sejmie wysłuchane nie były, lecz ażeby wydane zostało ogłoszenie zapewniające, że prawa konstytucyjne izb handlowo-przemysłowych w Czechach niczem ścieśnione nie będą.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 1. maja. *(Obchód urodzin Cesarza.)* „Dzien. warsz." donosi: W dniu wczorajszym, jako rocznicy urodzin Jego c. k. Mości najjaśn. Alexandra II., Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego, odprawionem zostało w kościele katedralnym Ś. Jana o godzinie $9^{1}/_{2}$ z rana solenne nabożeństwo, na którem znajdowali się wszyscy urzędnicy w paradnych mundurach. Jednocześnie odprawione były uroczyste nabożeństwa we wszystkich kościołach wszelkich wyznań. Następnie Zarządzający częścią cywilną, rzeczywisty radzca tajny senator Funduklej, przyjmował w mieszkaniu swojem, o godzinie $10^{1}/_{2}$ duchowieństwo wyższe, komitet urządzający, radę administracyjną, radę stanu, senat, skład szkoły głównej, władze towarzystwa kredytowego ziemskiego, urzędników pięciu pierwszych klas, urzędników dworu, oraz konzulów zagranicznych. Następnie o godzinie 11tej odprawione zostało uroczyste nabożeństwo w katedrze prawosławnej, na którem znajdowali się jenerałowie, sztabs- i ober-oficerowie, oraz urzędnicy, a podczas którego dano z dział na wałach warszawskiej alexandrowskiej cytadeli 101 wystrzałów. Po skończonem nabożeństwie, najprzewielebniejszy arcybiskup warszawski i nowogieorgiewski Joanicyusz przyjmował dostojne osoby wystawnem śniadaniem, na którem wzniesiony toast za zdrowie najjaśn. Pana, wywołał grzmiące, przeciągłe „hura", głuszące wykonany przez śpiewaków hymn narodowy. Wieczorem całe miasto zajaśniało rzęsistą iluminacyą.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 23. kwietnia. Położenie Księstw staje się coraz smutniejsze. Nikt nie może przewidywać z pewnością co się stanie za 24 godzin. Stracono już całkowicie zaufanie w przyszłość. Stronnictwa patrzą na siebie z niedowierzaniem i jedno po drugiem oczekuje kroku stanowczego. Nie myślą już o księciu zagranicznym a jednak udają że go pragną, aby przy tej sposobności zbroić się przeciw nieprzyjaciołom politycznym. Wojsko jest niezadowolone, mieszczanie, kupcy i włościanie lękają się spodziewanej katastrofy. Jest ona nieunikniona, chociaż nie można przewidzieć jak się ona objawi i jak wypadnie. Położenie finansowe kraju wcale nie jest zadawalające. Z 30milionowej pożyczki narodowej, które spodziewano się uzyskać w najkrótszym czasie, subskrybowano tylko 4 miliony pomimo nadzwyczajnych korzyści, które obiecuje pożyczka. We wszystkich kasach brakuje pieniędzy. Minister finansów zaproponował radzie ministeryalnej oddzielić zobowiązania dawnego rządu od zobowiązań teraźniejszych przez założenie kasy likwidacyjnej. Z tej kasy byłyby wypłacane długi rządu księcia Kuzy, które do końca roku 1865 zostały zaciągnięte i które pan Mavrogheni oblicza na 68,982.000 piastrów. Kasa ta ma prowadzić swoją osobną rachunkowość i zostawać pod administracyą sekretarza jeneralnego ministerstwa finansów i jednego z członków trybunału kasacyjnego. Dla umorzenia rzeczonego długu, kasie likwidacyjnej mają być oddane zaległości podatkowe z ostatnich lat, które wy-

noszą 52,600.000 piastrów i dochody z monopolu tytoniu obliczone na 20,000.000 piastrów. Jeżeli rząd przyjmie projekt ministra finansów, to bez wątpienia uwolni on kasy istniejące od tłumu wierzycieli którzy je oblegają, ale widoki wierzycieli wcale się przez to nie poprawia. Chociażby dochody z monopolu tytoniu przyniosły rzeczywiście 20 mil. piastrów, to ściągnięcie zaległości podatków w stosunkach obecnych jest prawie niemożebne. Używany przez dawny rząd środek wydawania bon skarbowych, pan Mavrogheni odrzucił. Do początku bieżącego miesiąca było w obiegu przeszło 27 mil. w bonach od których procenta muszą być opłacane, przezco dług powiększa się coraz bardziej. Minister finansów żąda teraz aby podobny środek był używany na przyszłość tylko w tym jednym wypadku, gdyby dawne bony chciano zastąpić innemi lub zaciągnąć pożyczkę dla ich spłacenia. Środki proponowane przez pana ministra zaiste zasługują na uznanie, ale niestety łatwo pojąć że nie zdołają zapobiedz brakowi pieniędzy który rządowi Księstw tak dotkliwie uczuć się daje.

Bukareszt, 24. kwietnia. *(Nota rosyjska.)* Jeneralny konzul rosyjski w Bukareszcie, baron Offenberg, wystósował pod dniem 19. b. m. następującą notę do ministra spraw zewnętrznych, księcia Jana Ghika:

„W nocie którą Pan pod dniem 15. kwietnia do dziekana ciała konzularnego wystósowałeś, gwoli udzielenia jej innym ajentom dyplomatycznym w Bukareszcie, przypisujesz między innemi czynnemu działaniu poddanego rosyjskiego, księcia Konstantego Morousi, oraz tajnym środkom i wsparciu jakie znalazł, przyczynę smutnych wypadków, jakie się w Jasach wydarzyły. Ogłoszenia urzędowe mówią zarazem o podbechtywaniu przez ajentów, które zagranica wysłała. Ztąd wypływałoby niejako że podżeganie do niepokojów pochodziło ze strony Rosyi. Uważam za obowiązek mój zaprotestowania przeciwko takiemu posądzeniu. Nie może ono dosięgnąć rządu Jego Cesarskiej Mości, lecz winien jestem mieszkańcom Księstw, ażeby powstać energicznie przeciwko insynuacyom, które sąd ich obałamucić mogą. Po zaburzeniach jakie wybuchły w Bukareszcie w dniu 3. sierpnia przeszłego roku, rząd księcia Kuzy sądził iż wystąpić może z podobnemi zarzutami przeciwko wpływom zagranicznym. Opinia publiczna osądziła wnet błahość podobnych zarzutów, i żaden z poddanych obcych, w owej epoce uwięzionych, winnym uznany nie został. Nie wiem czyli książę Konstanty Morousi miał udział w wypadkach w Jasach lub nie miał. W każdym razie czyny o jakie go obwiniają, należą do zakresu sprawiedliwości. Co zaś dotycze pozycyi poddanych rosyjskich w ogóle, odwołuję się do zdania prefekta z Jass, który w liście pisanym do konzula cesarskiego nazajutrz po wypadkach w Jasach i pożniej ogłoszonym, wyraźnie uznał pokojowe zachowanie się narodowców moich, jakiego się przy wszelkich niepokojach zawsze trzymali.“

„Proszę przyjąć i t. d. (podp.) Offenberg.“

Turcya.

Konstantynopol, 22. kwietnia. *(Sprawa Mustafy baszy.)* Mustafa basza, brat wicekróla Egiptu, zupełnie wpadł w niełaskę u Sułtana i kazano mu natychmiast opuścić stolicę. Opowiemy w krótkości powody tak ważnego wypadku.

Onegdaj Mustafa basza otrzymał od wielkiego wezyra list pisany w imieniu Sułtana z wezwaniem aby w jak najkrótszym czasie wyjechał z Konstantynopola. Zaledwie mu dano czas przygotować się do podróży. Do listu dołączony był pasport dla niego i dla jego służby. Wczoraj więc, to jest we środę, Mustafa basza wsiadł na okręt odpływający do Messyny, co naturalnie zdumiło wszystkich, albowiem do ostatniej chwili publiczność nie wiedziała o przyczynach tak nagłego odjazdu, który nie jest we zwyczajach dostojników tureckich. Wkrótce atoli dowiedziano się, że wielkie zarzuty ciężyły na dawnym ministrze Sułtana.

Od czasu jak został wydalony z rady skarbowej, Mustafa basza rozpoczął jawną i zaciętą walkę z rządem. Szczególniej zawzięcie prześladował Fuada baszę, nie oszczędzając innych członków ministeryum oraz samego Sułtana. Nakoniec posłano listy bezimienne do pałacu cesarskiego. W listach tych ostrzegano Sułtana że wybuchnie spisek na jego życie. Lud, stało w liście, jest coraz bardziej niezadowolony z rządu. Sułtan powinienby mieć się na ostrożności, nie narażać się na oczywiste niebezpieczeństwa, ograniczyć wydatki, mniej budować gmachów publicznych, a więcej zająć się sprawami państwa i zmienić ministeryum. Główni ministrowie Porty także zostali ostrzeżeni w listach bezimiennych, że knują się spiski ludowe przeciw nim, i że w interesie osobistego bezpieczeństwa powinni jak najspiesznej podać się do dymisyi. Listy te mocno wzruszyły Sułtana i zaniepokoiły ministeryum. Natychmiast ustanowiono policyę tajną *ad hoc*. Może i było co prawdziwego w tej denuncyacyi; wypadało się przeto przekonać. Wszelako najściślejsze śledztwo nie doprowadziło do żadnego ważniejszego rezultatu. W kilku miejscach Stambułu zabrano broń u osób prywatnych podanych w podejrzenie, pokazało się jednak niebawem, że w tem był tylko zbytek gorliwości tajnych ajentów.

Wracając do Mustafy baszy, jemu to słusznie czy niesłusznie przypisują owe listy bezimienne. Podobno pisał je jeden z jego sekretarzy. Skoro raz przekonano się o jego winie, Sułtan wydał zaraz rozporządzenie, aby bezzwłocznie wypędzić go ze stolicy.

Kronika.

(Nowo wybrana Rada miejska) rozpoczyna dziś czynność swoją, i z tego powodu odprawiał dziś x. kanonik Romaszkan, członek tej rady, uroczyste nabożeństwo w kościele katedralnym dla uproszenia błogosławieństwa i pomocy Ducha Śgo. Wszystkim członkom nowej rady zostały już doręczone mandaty wraz z zaproszeniem na dzisiejsze posiedzenie.

(Pierwsze posiedzenie nowej Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali radnej. Na porządku dziennym jest: 1) Obiór komisyi do sprawdzenia wyborów. 2) Postanowienie względem sposobu załatwienia spraw zaległych. 3) Podział Rady na sekcye.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Rabunek. Dnia 24. z. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Dzierzyński oskarz. zast. prok. pańs. p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Zminkowski) właściciel realności Ilko Carek z Remenowa w powiecie Kulikowskim, 17. l. obrz. gr. kat., ojciec 1 dziecka, już 2 razy karany kryminalnie za kradzież. We wrześniu 1865 włościanin Onufry Jaremko zeszedł się u pewnego izraelity w Kulikowie z Carkiem, który widząc u niego pieniądze prosił go o pożyczenie mu 1 złr. Gdy Jaremko późno wieczór powracał do domu, w lesie Remenowskim napadł z nienacka na niego jakiś wieśniak, i jedną ręką zasłoniwszy mu oczy, drugą sięgał do jego kieszeni, jednak na krzyk Jaremka umknął. Jednocześnie przechodzili przez las dwaj włościanie którzy usłyszeli krzyk, i przytrzymali uciekającego Carka. Tenże wymawiał się, że uciekał przed ścigającym go leśniczym, lecz pokazało się później, że pod tę porę leśniczego nie było wcale w lesie; Carek więc, używający zresztą złej reputacyi jest mocno podejrzany o zamiar popełnienia rabunku chociaż wszystkiego zapiera się uporczywie; prokuratorya proponowała 10 lat cięż. więz. Sąd uwolnił obżałowanego dla braku dowodów.

(Zwłoki znalezione.) We Lwowie d. 28. z. m. znaleziono w stawie Pełczyńskim zwłoki tutejszego majstra krawieckiego N.

(Nieszczęsne wypadki.) W Lisiejamach w powiecie Lubaczowskim, d. 19. z. m. wydobyto z wody zwłoki dwuletniego chłopca prawdopodobnie utopionego.

W Przemyślu d. 28. z. m. pan H., urzędnik kolei żelaznej szanowany powszechnie, zwiedzając młyn parowy został porwany przez koło i poniósł śmierć.

(Morderstwo dla rabunku.) Na drodze pod Dynowem znaleziono d. 25. z. m. zwłoki włościanina nieznajomego, który przez nieznanych złoczyńców zamordowany został prawdopodobnie dla rabunku.

(Piorun.) W Szumlanach w powiecie Bursztyńskim, d. 18. z. m. włościanin Matwij Udud poniósł śmierć od pioruna.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca kwietnia 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Kołomyja		Kuty		Śniatyn		Sąd. Wisznia		Sieniawa		Mościska	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	5	.	5	66	4	80	4	25	4	20	4	25
„ żyta . . .	4	75	5	13	4	33	2	75	2	70	2	75
„ jęczmienia .	3	75	4	48	3	15	2	12	2	20	2	20
„ owsa . . .	2	.	2	50	1	78	1	5	1	20	1	30
„ hreczki . .	3	20	4	.	3	50	2	75	3	.	3	20
„ kukurudzy .	4	40	5	80	4	83	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	2	.	2	50	2	.	1	.	1	.	1	.
Cetnar siana . . .	1	.	1	.	2	.	.	50	.	80	1	10
„ wełny	.	.	24	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	40	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	50	4	50	6	.	6	.	6	77	7	.
„ „ miękkiego	4	80	2	50	.	.	4	60	5	20	5	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	7	.	7	.	10	.	10	.	10
Mas okowity . .	.	60	.	64	.	80	.	54	.	70	.	72

Wiedeń, 30. kwietnia. *(Targ na woły.)* Na dzisiejszym targu było 1700 sztuk wołów z Węgier, 192 z Galicyi, a 537 z Niemiec, razem 2429 sztuk. Z tego zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1486 sztuk, rzeźnicy z prowincyi 869 sztuk, a 74 sztuk popędzono dalej na prowincyę. Waga szacunkowa sztuki była 500 do 700 ℔; płacono za sztukę 120 do 180 złr.; a za cetnar 23 do 25 złr. w. a.

Ostatnia poczta.

Peszt, 1. maja. „Lloyd“ donosi, że kroacko-węgierskie deputacye prowadzą teraz jeszcze tylko pisemną korespondencyę o bieżących kwestyach prawno-politycznych, i że dopiero wtedy nastąpi formalne posiedzenie, gdy na tej drodze zostanie uzyskany spólny punkt oparcia do obrad.

Drezno, 1. maja. „Dresd. Journal“ donosi: Dziś została doręczona w Berlinie datowana z 29. kwietnia odpowiedź na przedłożoną w sobotę somacyę pruską.

Paryż, 1. maja. Dzienniki ogłaszają tekst depeszy hr. Mensdorffa z 26. kwietnia do posła hr. Karolyi względem rozbrojenia.

Paryż, 1. maja. „Liberté" ogłasza depeszę prywatną z Florencyi, według której Król Wiktor Emanuel otrzymał władzę dyktatorską, zadekretowany został przymusowy kurs papierów bankowych, a księcia Carignan mianowano rejentem Królestwa.

Florencya, 1. maja. Dzienniki konstatują zgodę rozmaitych stronnictw w izbie i w kraju w obec teraźniejszych wypadków.

Wiadomości wyjęte z „Indep. belge", jakoby Francya w imieniu Włoch przyjęła w obec Austryi zobowiązanie względem przyszłego postanowienia o Włoszech, dziwnemi wydają się dziennikom; utrzymują one, że musi to być fałszywe mniemanie spowodowane innym, zresztą prawdziwym wypadkiem, że Włochy trzymają się tylko odpornie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. maja 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 322.03	+ 14.2	73.6	południowy sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	321.41	+ 20.3	60.7	połud.-wsch. „	„
10.god.wiecz.	321.74	+ 11.6	82.4	południowy „	„

Wieczór burza 2.‴52. deszcz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. maja.

Hotel George: PP. Hr. Kalinowski Władysław, z Bakowic. — Bal Fr., z Tuligłów. — Kownacki Ant., z Czernic.

Hotel Langa: Kezan Mac., c. k. kapitan, z Żółkwi.

Hotel angielski: Sahajdakowski Tyb., z Mieczyszczowa. — Zaklika Kazimierz, z Hawłowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. maja.

PP.: Hr. Tarnowski Adam, do Polski. — Br. Hohendorf Kalixt, do Szutrominiec. — Cielecki Alfred, do Hudyńkowic. — Grocholski Władysław, do Szczepiatyna. — Komarnicki Bol., do Sasowa. — Pietrzycki Felix, do Czerniowic. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Udrycki Adolf, do Mostów wielkich. — Nahorniak Karol, c. k. kapitan, do Sambora. — Szydłowski A., c. r. oficer, do Wiednia.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Norma"**, wielka opera w 2 aktach.

Jutro (przed. pols.) **„Niebezpieczna Ciotunia"**, komedya w 4 aktach. Drugi występ p. Rudkiewiczównej.

Dnia 2. maja 1866 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

28. 26. 29. 3. 36.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 12. i 23. maja 1866 r.

Kurs Lwowski.

Dnia 2 maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wał. austr.	5	30	5	39
Dukat cesarski	„ „	5	33	5	52
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	15	9	35
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	72	1	78
„ papierowy rosyjski	„ „	1	33	1	35
Talar pruski	„ „	1	66	1	72
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	59	30	60	13
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	62	30	63	13
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	58	08	59	17
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	56	67	57	92
Akcye gal. kol. żelez. Karola Ludwika	bez kuponów	130	50	133	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. maja.

	zł r.	kr.
5% Metaliki	53	40
5% pożyczka narodowa	57	—
Losy z 1860 roku	68	—
Akcye banku wiedeńskiego	621	—
„ „ kredytowego	118	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	75
Srebro	113	—
Dukat pojedyńczy	5	45

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. kwietnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	50.—	50.50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.30	99.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	57.—	57.50
od kwiet. do paźd. po 5%	57.—	57.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	62.—	63.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	53.50	54.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	54.25	54 75
dtto. po 4½%	46.50	47.—
dtto. „ 4%	42.—	43.—
dtto. „ 3%	31.50	32.50
dtto. „ 2½%	26.50	28.50
dtto. „ 1%	10.50	10.70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	122.—	124.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	119.—	121.—
Przez. do wyl. z r. 1854	64 —	65 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	67.50	68.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	74.50	75.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	56.50	57.—
Renty Como po 42 lir. aust.	15.50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	—.—	50.—
„ „ „ 4½%	46.50	46.50
„ „ „ 4%	42.—	44.50
„ „ „ 3½%	36.75	37.25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ 2½%	—.—	50.—
„ „ 2¼%	—.—	45.—
„ „ 2%	—.—	40.—
„ „ 1¾%	—.—	33.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ „ 4½%	—.—	—.—
„ „ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	79.—
Wyż. Aust.	75.—	80.—
Salcburg	75.—	80.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	75.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	84.—
Tyrolu	95.—	98.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	59 —	60.—
Banatu Tem.	55.—	57.—
Kroacyi i Slawonii	60.—	62.—
Galicyi	57.—	58.—
Siedmiogrodu	54.—	55.50
Bukowina	55.—	57.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	55.—	57.—
Banat Temesz.	54.—	55.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal.dł.zwr.z r.1866„ 7%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2½% „ 100 „	.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	630.—	640.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	119.50	120.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	—.—	538.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	58 —	58.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1305.—	1310.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	143 —	143.20
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	147.—	148.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	104.—	105 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	130.—	131.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	—.—	—.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	119.—	121.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	83 —	84.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	610.—	620.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	230.—	240.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	405.—	410.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	115.—	120.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	330.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	330.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	82.—	82 20
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	78.—	78.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	60.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	—.—	70.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	—.—	94.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	76.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	68.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	104 50	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	82.—	84.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	77.—	78.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	—.—	77.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	67.50	68.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	78.—	81.—
Lloyda za 100 zł.	86.50	87 50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	93 —	94.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	—.—	76.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	—.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	—.—	47.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	—.—	25.—
Palffiego „ 40 „ „	—.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	—.—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	21.—
Windischgrätza 20 zł. „	—.—	15.—
Waldsteina 20 „	—.—	17.50
Keglevicha 10 „	—.—	13 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	90 25	90 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	90.50	91.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	80.25	80 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	107.75	108 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir v. ł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	43 —	43 —
Paryż za 100 fr.	43 15	43.25
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.18	5.20
dtto. pełnej wagi	5.18	5.20
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.70	8.72
Rosyjski imperyał	8 85	8.90
Talar związkowy	1.59½	1.60½
Srebro	106.75	107.25

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**. *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*